

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 207.

plaat 1

Ben Webster Orchestra: Tea for two (Vincent Youmans)
A/1 - 2:56 - Jazz Archives JA-35

Midden 1944, juni-juli of zoiets dus, nam tenorsaxofonist Ben Webster 8 stukken op waarvan er twee op Brunswick werden uitgebracht. De andere zes moesten wachten tot 1976 toen Jazz Archives er zich over ontfermde. Het ging om dit kwintet. Hot lips Page-trompet, Ben Webster-tenor, Clyde Hart-piano, Charles Drayton-bas, Denzil Best-drums. "Tea for two", waarvan het thema overigens niet gespeeld werd, was het eerste stuk, dat hoorde u, daarna kwam "Don't blame me" dat gevolgd werd door "'Nuf said". Webster had dit eigen stuk op de 17 april-session voor Savoy opgenomen als "Kats fur".

zelfde

Ben Webster Orchestra: 'Nuf said (Ben Webster)
A/3 - 3:02 - idem

"'Nuf said", zelfde stuk als "Kats fur". Vierde opname: "I surrender dear".

zelfde

Ben Webster Orchestra: I surrender dear (Barris, Clifford)
A/4 - 2:50 - idem

"I surrender dear", en dat koos ik uit omdat u het dan kunt vergelijken met de kwartet-versie van 17 april van vorige keer.

~~Nu~~ een van de twee door Brunswick uitgebrachte stukken. Van Ben Webster: "Woke up clipped".

zelfde

Ben Webster Orchestra: Woke up clipped (Ben Webster)
A/5 - 3:07 - idem

"Woke up clipped" -na de roes wakker worden op het politieburo. Naar Duke Ellington-trombonist Juan Tizol noemde Webster het nu volgende, op 't accoordenschema van "Lady be good" gebaseerde stuk: "Teezol".

zelfde

Ben Webster Orchestra: Teezol (Ben Webster)
A/7 - 2:44 - idem

"Teezol" was na "Dirty deal" het zevende stuk van de session. Het achtste en laatste werd destijds aan de andere kant van "Woke up clipped" uitgebracht. Dat was op 't schema van "I got rhythm", en heel duidelijk ook nog - : "The horn".

zelfde

Ben Webster Orchestra: The horn (Ben Webster)
A/8 - 2:29 - idem

*-in niet
draxi)

(dat is overigens)

"The horn", achtste en laatste stuk van de session in New York City ergens in het midden van 1944 door Hot Lips Page-trompet, leider Ben Webster-tenorsaxofoon, Clyde Hart-piano, Charles Drayton-bas, Denzil Best-drums. Twee stukken, "Woke up clipped", en ~~dit~~ laatste, "The horn", werden door Brunswick op een 78-toerenplaat uitgebracht de complete session in 1976 op Jazz Archives. Ben Webster had natuurlijk door zijn tijd bij Duke Ellington, begin 1940, zomer 1943, een grote reputatie, die werd toen toch overtroffen door Don Byas die bij Count Basie speelde. Webster in augustus '43 weg bij Ellington, oorzaak drankgebruik, Byas november '43 weg bij Basie, oorzaak idem. Byas was toen 31 jaar oud en ging spelen met het kwintet van Dizzy Gillespie, de eerste Bebop-groep op 52nd Street. 28 juli 1944 maakte Byas net als Webster opnamen voor Savoy. Met een kwintet, en dit was de bezetting. Charlie Shavers-trompet, Don Byas-tenorsaxofoon, Clyde Hart-piano, Slam Stewart-bas, Jack Parker drums. Het derde stuk van de session was "Worried and blue".

plaat 2

Don Byas Orchestra: Worried and blue (Don Byas)
A/4 - 3:12 - Savoy SJL 2213

"Worried and blue". Als afsluiting nu het eerste stuk, ook een idee van Byas zelf: "Riffin' and jivin'".

zelfde

Don Byas Orchestra: Riffin' and jivin' (Don Byas)
A/1 - 2:53 - idem

an celesta
Charlie Shavers-trompet, leider Don Byas-tenorsaxofoon, Clyde Hart-piano, Slam Stewart-bas, Jack Parker-drums. "Riffin' and jivin'", eerste stuk opgenomen bij de Savoy-session in New York City op 28 juli 1944. Waaruit volgende keer meer. Dit was NOS Jazz-geschiedenis 207, MdR.

0 0 0 0 0

NA 119137
27:28
op 10.16.83